

mindre god, mener jeg, at man alligevel maa ned med Toldindtægterne. Thi Hovedsagen er ikke her, om det er finansielt forsvarligt eller ej, men om det gaar an at sammenhobe disse kolosale Beløb paa et uretfærdigt Skattegrundlag. Man var allerede i 1871 naaet saa vidt, at man fra alle Sider erkendte, at denne Stigning, den Sammenhobning paa et uretfærdigt Skattegrundlag, var urigtig. Man maa haabe, at man endnu den Dag i Dag maa erkende dette, at der maa ske en Strømkæntning i disse Forhold. Jeg skal ikke komme ind paa at gentage mine tidligere Udtalelser om Grundene til Toldskatternes Uretfærdighed. Jeg har saa tit haft Lejlighed til at fremsætte mine Tanker herom; men der er et Ord, som jeg har tilladt mig at sige under den tidligere Forhandling, og som jeg gerne vilde gentage med hele den Styrke, jeg formaar, og det er det, at vore nuværende Forbrugsskatter efter Vægttoldsystemet, der vender den tunge Ende ned ad, staar i omvendt Forhold til Skatteevnen, lægger Byrden særlig paa de tunge og grove Varer. Det er en blodig Uret mod den almindelige Befolkning. Det har jeg sagt tidligere, og jeg gentager det med al den Styrke, jeg formaar, og dersom det kunde lykkes mig at gøre det levende i hvert eneste Hjærte i denne Sal, vilde jeg prise mig som en lykkelig Mand. Det er aldeles givet, at er der noget, der er Uret i det hele taget paa Beskatningens Omraade, er det dette, som jeg har nævnt, og derfor er det nødvendigt, at der maa komme en Nedsættelse uden Hensyn til, om vor finansielle Stilling kan taale det eller ikke.

Dermed skal jeg slutte mine Bemærkninger om dette Forslag og anbefale det til hurtig Fremme. Men idet jeg slutter, skal jeg betone, at hvad der her foreligger, er det Kompromis, som er tilvejebragt ved betydelige Indrømmelser og anstrængende Arbejde fra forskellige Sider. Dette Kompromis vilde jeg gerne, man skulde behandle velvillig fra alle Sider og behandle det hurtigt, saaledes at man kunde faa dette Kompromis i Fællesudvalg saa snart som muligt for at forsøge, om det nu ikke kunde lykkes at faa et Resultat. Lykkes det ikke, saa, det gentager jeg, finder jeg det saare naturligt, at Folketinget tager Forhandlingen op paa ny i Retning af at tilkendegive sin Vilje, sige sin Vilje om den Sag, ganske som det høje Landsting har sagt sin Vilje. Jeg tvivler ikke om, ja, jeg er saa stærkt overbevist om det, som vel muligt, at om ogsaa Toldloven

strander i Aar, skal den nok omsider blive ført igennem, om end der gaar adskillige Aar, i en Form, der er ganske anderledes lykkelig for Folk og Land end det Forslag, her foreligger. Jeg gentager, hvad jeg tidligere har sagt, at jeg tror fuldt og fast paa, at, er der blot Retfærdighed, dyb Retfærdighed i det, man kræver, vil det trofaste Arbejde for saadanne Krav altid bære sin Løn omsider.

Mundberg: Det har glædet mig at høre de Udtalelser, som det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) fremkom med med Hensyn til Toldbeskatningen, idet han udtalte, at vi maa komme hen til et andet Standpunkt end det, vi hævde nu, saaledes at det ikke fastholdes, at Statens overvejende Indtægter skulle tages gennem den indirekte Beskatning; det vil altsaa sige, at det ærede Medlem indirekte har sagt, at han er stemt for, at den indirekte Beskatning skal bortfalde og den direkte Beskatning træde i Stedet. Det glædede mig endvidere, at det ærede Medlem i samme Forbindelse har udtalt sig mod de Ændringer, der nu foreligger i det tidligere vedtagne Toldlovsforslag, idet Petroleum- og Ristolden ere genoptagne i dette Forslag. Ved Siden deraf skal jeg udtale, at naar det ærede Medlem siger, at Rigsdagen er villig til at yde Erstatning for den største Del af den Nedgang i Statens Indtægter, som den foreliggende Toldreform vil medføre, da er det ærede Medlem og jeg vist ikke ganske enige, thi jeg tror, at det, set fra et demokratisk Standpunkt, ikke kommer an paa at faa Statskassens Indtægter formindskede eller beskaarne. Det ærede Medlem udtalte, at vor finansielle Stilling tillader en klækkelig Nedgang i, i Statens Indtægter. Ja, det kommer naturligvis an paa, hvorledes man ser paa denne Sag men fra det Synspunkt, hvofra vi Socialdemokrater se denne Sag, ere Statens Indtægter som de ere, ikke alene ikke for store, men de ere meget for smaa. Der er saa overordentlig mange store og indgribende Reformers, som vi ikke alene ønske gennemførte, men som vi anse det i højeste Grad nødvendigt at faa gennemførte, og som ville koste betydelige Summer. Jeg skal ikke nævne mange, jeg skal blot udtale, at jeg synes, alle kunde være enige om det mærkverdige i, at man, naar Talen f. Eks. er om Alderdomsforsørgelse, kniber paa nogle faa Hundredetusinder Kroner, jeg vil sige, at man kniber paa nogle faa Millioner Kr., naar det gælder om at skaffe gamle veljente Medborgere en nogenlunde tilfredsstil-